

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudců JUDr. Michala Hájka, Ph.D., a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jířika ve věci

žalobce: **BLESK Servis s. r. o.**, IČ: X
sídlem J. Mařánka 1163, 399 01 Milevsko
zastoupen Vladislavem Jirkou, Ph.D., advokátem
sídlem Václavské náměstí 807/64, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2021, č. j. MPSV-2021/2565-513/3

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 24. 5. 2021 se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný podle § 152 odst. 5 a 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl rozklad proti usnesení ministryně práce a sociálních věcí ze dne 22. 12. 2020, č. j. MPSV-2020/205988-424/1 (dále jen „prvostupňové usnesení“). Prvostupňovým usnesením bylo podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastaveno řízení z důvodu zjevné právní nepřípustnosti žádosti o odstranění tvrdosti zákona týkající se prominutí splnění podmínky v § 78a odst. 4 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném ode dne 1. 1. 2018 (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), jde-li o nedodržení lhůt stanovených k úhradě nedoplatků zaměstnavatele pro účely poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě podle § 78 zákona o zaměstnanosti ve znění účinném do 31. 12. 2017 za 2. kalendářní čtvrtletí roku 2017.
2. Žalobce v žalobě nejprve popsal skutkový děj v projednávané věci a poté vznesl námitky proti nesprávnému výkladu přechodných ustanovení zákona č. 327/2017 Sb., tímto zákonem byl novelizován zákon o zaměstnanosti. Argumentace ministryně a žalovaného nemá dle žalobce oporu v přechodných ustanoveních předmětné novely zákona o zaměstnanosti. Ustanovení § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti bylo možné aplikovat ode dne 1. 1. 2018. Podle žalobce se ministryně v prvostupňovém usnesení odkazovaná přechodná ustanovení v čl. II. odst. 4 a 6 zákona č. 327/2017 Sb. vztahovala k právní materii odlišné od právní materie užití v této věci, a proto byla zmíněná přechodná ustanovení na projednávanou věc neaplikovatelná. Dle žalobce ministryně nerespektuje rozdělení kompetencí mezi ní, žalovaného a úřad práce, jestliže novelizovaná znění vztahující se k naplňování kompetencí úřadu práce aplikuje též na výkon jejích pravomocí, ačkoliv pro to nemá žádný relevantní důvod.
3. Žalobce brojí též proti výkladu ministryně, která vycházela z předpokladu, že je třeba novelu aplikovat jako celek. Žalobce zdůrazňoval, že ustanovení zákona o zaměstnanosti, jichž se novela týkala, byla různé povahy a pouze u některých přechodných ustanovení byl dán odklad účinnosti. Vzhledem k tomu, že odklad účinnosti novely zákona o zaměstnanosti se podle žalobce netýkal § 78a odst. 15 zmiňovaného zákona, tak byla ministryně povinna jeho žádost věcně posoudit.
4. Výklad ministryně vnímá žalobce jako výklad ve svůj neprospěch, a tudíž v rozporu s pravidlem „*in dubio pro libertate*“, resp. „*in dubio mitius*“. Žalobce má za to, že ministryně nedostatečně zhodnotila podanou žádost, neboť neposuzovala, zda se jedná o výjimečný případ hodný zvláštního zřetele.
5. Žalobce požádal o přednostní vyřízení věci ve smyslu § 56 s. ř. s., neboť v souladu s veřejným zájmem vytváří pracovní příležitosti pro osoby se zdravotním postižením od roku 2008. Doposud plnil své závazky vůči státu a zdravotním pojišťovnám řádně, nyní je pro nesprávnou interpretaci zákona ohroženo vyhovění jeho žádosti o poskytnutí příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2017, a proto žádá o rychlé vyřízení celé věci.

II. Stručné shrnutí vyjádření žalovaného správního orgánu

6. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný zdůrazňoval, že možnost odstranění tvrdosti zákona podle § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti se vztahuje pouze k příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce, nicméně žalobce podal žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, tudíž dle žalovaného nebyla splněna podmínka pro přípustnost aplikace § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti. Dále žalovaný uvedl, že předpokladem pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě je existence dohody o jeho zřízení nebo vymezení. Vzhledem k tomu, že před novelou zákona o zaměstnanosti provedenou zákonem č. 327/2017 Sb. neexistoval příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce, pak přechodná ustanovení zákona č. 327/2017 Sb. neřešila situaci, kdy nebyla dodržena lhůta k náhradě nedoplatků, tudíž ani možnost odstranění tvrdosti zákona týkající se této podmínky.
7. Žalovaný se domnívá, že žalobcem podaná žádost o odstranění tvrdosti zákona nemá oporu v zákoně o zaměstnanosti. Dále bylo ve vyjádření zdůrazněno, že účinnost ustanovení týkajících se kompetence ministra podle § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti nebyla a ani nemohla být odložena v rámci přechodných ustanovení k zákonu č. 327/2017 Sb. Žalovaný konstatoval, že nová právní úprava týkající se oprávnění ministra odstranit tvrdost zákona nezasahuje do právních vztahů vzniklých podle dosavadní právní úpravy a je účinná od 1. 1. 2018. Žalovaný vyjádření k žalobě uzavřel tím, že je přesvědčen o správnosti napadeného rozhodnutí i prvostupňového usnesení ministryně a neshledal žádné porušení právních předpisů.

III. Obsah správních spisů

8. Do správního spisu byla založena žádost žalobce o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě za 2. čtvrtletí roku 2017 ze dne 27. 7. 2017. Do správního spisu byly založeny také dohody uzavřené mezi žalobcem a úřadem práce o vymezení chráněného pracovního místa. Příspěvek však může být zaměstnavateli vyplacen pouze tehdy, pokud za ním nejsou evidovány žádné nedoplatky, nicméně žalobci vznikl nedoplatek na veřejném zdravotním pojištění ve výši 11.438 Kč, proto podal dne 31. 8. 2017 u žalovaného žádost ve smyslu § 78 odst. 13 písm. b) zákona o zaměstnanosti ve znění účinném do 31. 12. 2017 o prominutí splnění podmínky bezdlužnosti pro účely poskytnutí výše uvedeného příspěvku. Žalovaný však splnění podmínky bezdlužnosti v případě žalobce neprominul, a to rozhodnutím ze dne 28. 12. 2017, č. j. MPSV-23017/180934-413/2. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil podáním rozkladu dne 11. 1. 2018, které doplnil o žádost o odstranění tvrdosti zákona dle § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti v novelizovaném znění. Podaný rozklad byl rozhodnutím ze dne 6. 8. 2018, č. j. MPSV-2018/8309-513/2 zamítnut a dále bylo konstatováno, že žádosti o odstranění tvrdosti zákona se nelze zabývat. Takový způsob vypořádání žádosti žalobce ve smyslu § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti byl shledán správními soudy jako nezákonný, neboť podáním žádosti dle § 78a odst. 15 zmiňovaného zákona bylo zahájeno správní řízení, a mělo tudíž být o této žádosti žalobce rozhodnuto samostatným výrokem. Vzhledem k tomu, že ministryně nijak

nereagovala na posun ve věci a rozsudky vydané v dané věci správními soudy, zopakoval žalobce dne 27. 11. 2020 podání žádosti o odstranění tvrdosti zákona ve smyslu § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti.

9. Na podání žalobce ministryně reagovala dne 22. 12. 2020 vydáním prvostupňového usnesení č. j. MPSV-2020/205988-424/1, jímž na základě § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu řízení o žádosti o odstranění tvrdosti zákona dle § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti zastavila z důvodu zjevné právní nepřípustnosti. Ministryně v usnesení uvedla, že je povinna postupovat v souladu s příslušnou právní úpravou, podle níž se poskytování příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě za 2. kalendářní čtvrtletí roku 2017 řídilo zákonem o zaměstnanosti ve znění účinném do 31. 12. 2017 a v tomto znění zmiňovaný zákon neobsahoval ustanovení o odstranění tvrdosti zákona.
10. Proti usnesení ministryně se žalobce bránil podáním rozkladu. Rozkladová komise o podaném rozkladu jednala dne 8. 4. 2021 a navrhla jeho zamítnutí, protokol z tohoto jednání byl založen do správního spisu. Žalovaný vydal následně dne 12. 5. 2021 napadené rozhodnutí, jímž byl rozklad proti usnesení ministryně podle § 152 odst. 5 a 6 písm. b) správního řádu zamítnut.

IV. Právní názor soudu

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).
12. Dne 17. 1. 2022 bylo ve věci nařízeno jednání, žalovaný se z jednání omluvil a souhlasil s rozhodnutím v jeho nepřítomnosti. Žalobce setrval na své argumentaci uvedené v žalobě, kterou rozvinul v písemné podobě a soud ji založil do spisu. Podle žalobce lze ustanovení § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti aplikovat (již) počínaje účinností novely zákona o zaměstnanosti, provedené zákonem č. 327/2017 Sb., tedy počínaje dnem 1. 1. 2018, neboť účinnost předmětného ustanovení není předmětnou novelou odložena ani jinak časově omezena. Postup ministryně, která se odmítla zabývat žádostí žalobce podané již za účinnosti předmětné novely, byl chybný. Žalobce v reakci na vyjádření žalovaného ze dne 3. 11. 2021 zdůraznil, že institut příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením je součástí právního řádu již mnoho let a na jeho povaze se nic nemění, i pokud po 1. 1. 2018 došlo k úpravě některých hmotněprávních podmínek a bylo by nepřípustným formalismem tvrzení, že jde o příspěvek zcela jiný. K tomu žalobce podpůrně odkázal na důvodovou zprávu k předmětné novele.
13. Žaloba není důvodná.
14. Krajský soud úvodem poukazuje na užitá zákonná ustanovení, konkrétně § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti ve znění účinném ode dne 1. 1. 2018 stanovujícím, že ministr práce a sociálních věcí může na základě písemné a odůvodněné žádosti zaměstnavatele o odstranění tvrdosti zákona ve výjimečných případech hodných zvláštního zřetele prominout splnění podmínky uvedené v odstavci 4 písm. b), pokud jde o nedodržení lhůt stanovených k úhradě nedoplatků zaměstnavatele.

15. Podle § 78 odst. 13 zákona o zaměstnanosti ve znění účinném do dne 31. 12. 2017 ministerstvo může na základě písemné a odůvodněné žádosti zaměstnavatele ve výjimečných případech hodných zvláštního zřetele prominout splnění podmínky uvedené v odstavci 4 písm. b), pokud jde o výši součtu všech splatných nedoplatků zaměstnavatele. Žádost musí být ministerstvu doručena nejpozději do konce druhého kalendářního měsíce následujícího po uplynutí kalendářního čtvrtletí, za které je o příspěvek žádáno.
16. Krajský soud pro přehlednost uvádí, že zákon o zaměstnanosti byl novelizován zákonem č. 327/2017 Sb. s účinností ode dne 1. 1. 2018, právě tato novela zavedla ustanovení § 78a zákona o zaměstnanosti. Marginální rubrika § 78a zákona o zaměstnanosti zní: „*Příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce*“. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 27. 7. 2017 žádal o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě za 2. čtvrtletí roku 2017, nicméně k poslednímu dni 2. čtvrtletí 2017 žalobce nesplnil podmínku bezdlužnosti ve smyslu § 78 odst. 4 písm. b) zákona o zaměstnanosti. (pozn. potvrzeno soudem) V době podání této žádosti nebyl součástí zákona o zaměstnanosti § 78a, tudíž ustanovení o odstranění tvrdosti zákona nebylo v době podání žádosti žalobce platné a účinné, resp. vůbec neexistovalo. Žalobce využil možnosti, kterou mu zákon umožňoval, a to podání žádosti o prominutí nesplnění podmínky bezdlužnosti ve smyslu § 78 odst. 13 písm. b) zákona o zaměstnanosti, ve znění účinném do dne 31. 12. 2017. Posléze se pokusil využít § 78a zákona o zaměstnanosti, který však bylo možné aplikovat až v reakci na řízení o žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce ve smyslu § 78a zákona o zaměstnanosti. Žalobce se ve své podstatě pokoušel domáhat téhož dvěma způsoby, nejprve využil § 78 odst. 13 písm. b) zákona o zaměstnanosti ve znění účinném do dne 31. 12. 2017, což byla snaha žalobce vedená v souladu s právními předpisy, nicméně následně se pokusil využít nově zavedených právních prostředků ve snaze o prominutí nesplnění podmínky bezdlužnosti, avšak již způsobem, pro který mu neschválila zákonná úprava.
17. Rovněž je nutno zdůraznit, že došlo ke změně v marginální rubrice § 78 zákona o zaměstnanosti, zatímco ke dni 31. 12. 2017 § 78 upravoval „*příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě*“, tak od účinnosti novely provedené zákonem č. 327/2017 Sb. upravuje § 78 „*chráněný trh práce a dohoda o uznání zaměstnavatele za zaměstnavatele na chráněném trhu práce*“. Krajský soud podotýká, že nové ustanovení § 78a zákona o zaměstnanosti s sebou přineslo zavedení pojmu chráněný trh práce a zánik předchozího pojmu chráněné pracovní místo.
18. Žádost žalobce o odstranění tvrdosti zákona byla podána společně s podaným rozkladem ve vztahu k řízení o žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě. S tímto řízením se však nijak podle zákona o zaměstnanosti ve znění účinném do dne 31. 12. 2017, čili podle znění účinného v době, kdy došlo k zahájení řízení o příspěvek, nepojila možnost uplatnit žádost o odstranění tvrdosti zákona, nýbrž pouze žádost o prominutí nesplnění podmínky bezdlužnosti, které žalobce využil, byť neúspěšně. Žádost o odstranění tvrdosti zákona ve smyslu § 78a zákona o zaměstnanosti je možné užít pouze v řízeních o žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce, které však v nyní projednávané věci vedeno nebylo.

19. Krajský soud shledává výklad správních orgánů ohledně účinnosti a aplikace novelizovaného znění zákona o zaměstnanosti za zcela správný, nikoli poškozující žalobce, jak se dle žalobních námitek domníval. Třebaže se žalobci užitý výklad nejví jako mu prospěšný, tak je takový výklad správný a v souladu se zněním zákona. Žalobce si vykládal přechodná ustanovení odlišně od žalovaného, neboť dle jeho názoru bylo možné aplikovat na projednávanou věc nově zavedené ustanovení § 78a zákona o zaměstnanosti účinné ode dne 1. 1. 2018, to však byl výklad nesprávný.
20. Pro projednávanou věc je významný čl. II odst. 4 a 6 přechodných ustanovení zákona č. 327/2017 Sb. Podle odstavce 4 zmiňovaného zákona platí, že poskytování příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě a jeho zvýšení podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, za poslední kalendářní čtvrtletí předcházející dni nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí podle zákona č. 435/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. (pozn. podtrženo soudem)
21. Podle odstavce 6 přechodných ustanovení zákona č. 327/2017 Sb. správní řízení o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě a jeho zvýšení zahájena podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a do tohoto dne pravomocně neskončená, se dokončí podle zákona č. 435/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. (pozn. podtrženo soudem)
22. Krajský soud zdůrazňuje, že platí-li pro řízení o příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě za poslední kalendářní čtvrtletí před nabytím účinnosti novelizovaného znění, resp. 4. kalendářní čtvrtletí roku 2017, že se dokončí podle znění zákona o zaměstnanosti účinného přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 327/2017 Sb., tak musí být shodně postupováno i u dřívějších kalendářních čtvrtletí předcházejících novelizaci zákona o zaměstnanosti. Všechna zmíněná ustanovení prokazují, že žalovaný postupoval správně, pokud na věc neaplikoval nově zavedený § 78a zákona o zaměstnanosti, ale dokončil řízení podle znění účinného do dne 31. 12. 2017.
23. Podle žalobce bylo možné aplikovat na projednávanou věc nově zavedené ustanovení § 78a zákona o zaměstnanosti ihned ode dne 1. 1. 2018. Žalobce tak dovozoval z toho, že správní řízení vedené o žádosti o odstranění tvrdosti zákona ve smyslu § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti je s ohledem na judikaturu NSS samostatné řízení nezávislé na správním řízení o poskytnutí příspěvku a řízení o prominutí nesplnění podmínky bezdlužnosti. Na rozdíl od zmíněných správních řízení rozhoduje o odstranění tvrdosti zákona ministr práce a sociálních věcí, zatímco v jiných zmíněných správních řízení má pravomoc rozhodnout úřad práce či žalovaný, i z toho důvodu žalobce dovozoval, že na řízení o odstranění tvrdosti zákona se nijak nevztahovala přechodná ustanovení a mělo být umožněno v projednávané věci užít § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti. S tímto názorem žalobce krajský soud nesouhlasí. V první řadě je třeba zdůraznit, že § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti umožňuje ve výjimečných případech hodných zvláštního zřetele prominout splnění podmínky uvedené v odstavci 4 písm. b) téhož ustanovení, ovšem pouze v řízení o příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce, v projednávané věci žalobce vázal žádost o odstranění tvrdosti zákona na řízení o příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném

pracovním místě, což zjevně nekoresponduje se zněním § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti. Soud nerozporuje, že řízení o odstranění tvrdosti zákona je řízením samostatným, jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 5. 2020, č. j. 1 Ads 201/2019-37: „*Nejvyšší správní soud považuje posouzení této otázky městským soudem za správné. Ačkoliv žalobce požádal o prominutí nedodržení lhůty k úhradě nedoplatků spolu s rozkladem, a nikoliv samostatným podáním, obsahově se jedná o samostatnou žádost, o které bylo dnem doručení rozkladu zahájeno řízení a o které mělo být samostatně rozhodnuto.*“ Nicméně žalobce navázal řízení o odstranění tvrdosti zákona na správní řízení o příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, které bylo zahájeno před nabytím účinnosti novelizovaného znění zákona o zaměstnanosti a které tak na základě přechodných ustanovení mělo být dokončeno podle znění zákona o zaměstnanosti účinného do dne 31. 12. 2017. Novelizované znění zákona o zaměstnanosti je aplikovatelné až na řízení o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce za období nastalá po dni nabytí účinnosti zákona č. 327/2017, tedy ode dne 1. 1. 2018, což plyne z článku 4 přechodných ustanovení, tudíž nejdříve za 1. kalendářní čtvrtletí roku 2018. (pozn. podtrženo soudem) V projednávané věci bylo předmětem přezkumu 2. čtvrtletí roku 2017. Vysloveným závěrům zdejšího soudu svědčí také článek 1 přechodných ustanovení, který stanoví, že práva a povinnosti vzniklé z dohod o zřízení chráněného pracovního místa, dohod o vymezení chráněného pracovního místa a dohod o poskytnutí příspěvku na částečnou úhradu provozních nákladů chráněného pracovního místa, uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzují podle zákona č. 435/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, čili ve znění účinném do dne 31. 12. 2017. Součástí správního spisu byly dohody uzavřené s úřadem práce za účelem vymezení chráněného pracovního místa ze dne 3. 9. 2015 a ze dne 14. 7. 2016, tudíž za podmínek stanovených zákonem o zaměstnanosti účinného do dne 31. 12. 2017, a tak měla být veškerá práva a povinnosti z těchto vztahů vzniklá vyřešena dle zákona o zaměstnanosti ve znění účinném před novelizací.

24. Žalovaný ve vyjádření k žalobě správně poznamenává, že součástí přechodných ustanovení nemohl být institut odstranění tvrdosti zákona, neboť před nabytím účinnosti novely ani neexistoval. Krajský soud souhlasí s žalobcem v tom, že se novelizované znění zákona o zaměstnanosti stalo účinným ode dne 1. 1. 2018, nicméně jeho účinnost se nevztahovala na správní řízení vedená podle předchozího znění zákona o zaměstnanosti a dosud pravomocně neskončená.
25. Řízení o odstranění tvrdosti zákona se jednoduše vztahuje podle novelizovaného znění zákona o zaměstnanosti k řízení o žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce, takové řízení v projednávané věci vedeno nebylo, a proto ani nemohlo být tohoto institutu nově zavedeného novelou č. 327/2017 Sb. užito v projednávané věci, konkrétně v reakci na řízení o příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě. I z důvodové zprávy k citované novele vyplývá, že novela zavádí nový příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce, kdy jeho poskytování již nebude vázáno na chráněné pracovní místo, ale na chráněný pracovní trh. To předpokládá uzavření dohody o uznání zaměstnavatele za zaměstnavatele na chráněném trhu práce. Stávající příspěvek na zřízení chráněného pracovního místa byl

změněn na příspěvek na zřízení pracovního místa pro osobu se zdravotním postižením a do zákona byla vložena definice tohoto pracovního místa. Tento příspěvek nově nahradil původní příspěvek na zřízení chráněného pracovního místa (§ 75 zákona o zaměstnanosti), a je možné jej poskytovat (jako jediný) na chráněném a volném trhu práce. Novela zavedla zcela nově možnost požádat v případech hodných zvláštního zřetele ministra práce a sociálních věcí odstranit tvrdost zákona a prominout splnění podmínky tzv. bezdlužnosti, pokud se bude jednat o nedodržení lhůt stanovených k úhradě nedoplatků zaměstnavatele. Přechodná ustanovení zakotvená pod bodem 1 a 2 zákona č. 327/2017 Sb., stanovila, že u již uzavřených dohod o zřízení chráněného pracovního místa nedojde k žádné změně právního režimu a budou realizovány ve znění, ve kterém byly uzavřeny.

26. Také žalobcem tvrzené odložení účinnosti některých ustanovení bylo zcela liché. Žádné novelou zavedené ustanovení zákona o zaměstnanosti nestanovilo odložení účinnosti ani správní orgány nenahlížely na žádná novelou dotčená ustanovení tak, že je jejich účinnost odložena. Přechodná ustanovení nemohla nijak odkládat účinnost novelizovaných ustanovení a ani se o to nepokoušela. Účelem a smyslem přechodných ustanovení bylo a je vyjasnění střetu nových a dosavadních právních norem. Přechodná ustanovení zákona č. 327/2017 Sb. v projednávané věci stanovila, jakým způsobem mají být vedena řízení zahájená před nabytím účinnosti novely a do její účinnosti pravomocně neskončená. Díkce přechodných ustanovení byla jednoznačná, neodkládala účinnost žádné novelizované právní normy, což by ani prostřednictvím přechodných ustanovení nebylo možné, pouze stanovovala, jakým způsobem pokračovat v řízeních zahájených podle dříve platných právních předpisů. S žalobcem lze souhlasit v tom, že zákon č. 327/2017 Sb. novelizující zákon o zaměstnanosti nabyl účinnosti dne 1. 1. 2018, to však na vyslovených závěrech nic nemění.
27. Veškerá žalobní argumentace namítající nesprávný výklad přechodných ustanovení ve vztahu k odkladu účinnosti zákona č. 327/2017 Sb. byla nedůvodná. Jak bylo vysvětleno výše, přechodná ustanovení nijak neodkládala účinnost novelizovaných právních norem zákona o zaměstnanosti, a proto veškeré námitky proti tomu brojící jsou jako nedůvodné zamítnuty, neboť nemají žádné opodstatnění.
28. Krajský soud shledává postup ministryně, kterým správní řízení o žádosti o odstranění tvrdosti zákona podle § 78a odst. 15 zákona o zaměstnanosti ve smyslu § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavila, neboť žádost posoudila jako zjevně právně nepřipustnou, jako správný. Ministryně i žalovaný svá rozhodnutí náležitě zdůvodnili a jejich závěry měly, na rozdíl od námitek žalobce, oporu v právních předpisech. Vzhledem ke způsobu rozhodnutí ve správním řízení nemusely správní orgány žádost žalobce posuzovat věcně. Okolnosti, pro které by bylo možné zvažovat prominutí nesplnění podmínky bezdlužnosti, byly hodnoceny již v žádosti žalobce o prominutí podmínky bezdlužnosti podané ve smyslu § 78 odst. 13 písm. b) zákona o zaměstnanosti dne 31. 8. 2017, již však nebylo rozhodnutím ze dne 28. 12. 2017, č. j. MPSV-23017/180934-413/2 vyhověno. Způsob vyřízení této žádosti žalobce nebyl předmětem tohoto soudního řízení, a proto se k tomu soud více nevyjadřoval.
29. Žalobce žádal o užití § 56 s. ř. s., resp. přednostní vyřízení věci. Krajský soud přistoupil k podané žalobě přednostně, avšak po vyřízení věci, jejichž rozhodnutí bylo nutné

s ohledem na stanovení zákonných lhůt či zákonem stanoveného požadavku na přednostní vyřízení.

V. Závěr, náklady řízení

30. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 17. ledna 2022

JUDr. Marie Trnková v. r.
předsedkyně senátu